דגימת נתונים סינטטיים והגדרת מודל הסיווג

רשתות הנוירונים אשר נשתמש בהן בהמשך למימוש מטרות מורכבות כגון תרגום בין שפות או זיהוי אובייקטים בתמונה דורשות מורכבות חישובית הבאה לידי ביטוי בין השאר בכך שהן מורכבות ממיליוני נוירונים המחוברים זה לזה בדרכים מתוחכמות. למזלנו גם היחידה הבסיסית של מורכבות זו, הנוירון הבודד, מאפשרת בפני עצמה מימוש של מטרות כנ"ל, אם כי פשוטות יותר. למשל נוירון יחיד יוכל להתמודד עם סיווג בינארי של קבוצות נק' פשוטות במרחב דו מימדי.

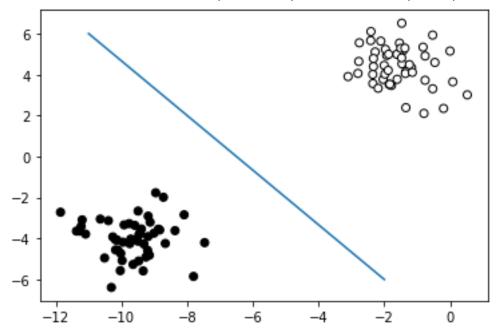
בעזרת הספרייה scikit-learn נוכל לייצור אוספי נתונים כאלו בנקל. בקטע הקוד הבא, בפקודה אחת נייצר דגימות רנדומליות משתי מחלקות שונות.

ניתן לראות שקואורדינטות הנתונים והסיווג למחלקות התקבלו במשתנים מסוג ndarray של NumPy ולכן בנקל נוכל להמיר אותם בעת הצורך לטנזורים של Pytorch בעזרת הפונקציה .torch.tensor(). בנוסף בעזרת הספרייה לצייר את הנתונים במישור:

```
import matplotlib.pyplot as plt
plt.scatter(X[:, 0], X[:, 1],
             c=Y, cmap="Greys", edgecolor="black");
                                                                 פלט:
  6
  4
  2
  0
 -2
     -12
             -10
                       -8
                               -6
                                        -4
                                                -2
                                                         0
```

שימו לב לשורה השנייה בקריאה לפונקציה () scatter, שם אנו קובעים שהנקודות ייצבעו בצבעים שונים לפי הערכים במשתנה Y, שהצבעים השונים יהיו שחור/לבן וששפת העיגולים תהיה צבועה שונים לפי הערכים במשתנה Y, שהצבעים השונים יהיו שחור/לבן וששפת הפרמטרים המתאימים. בשחור (כדי שנוכל לראות את העיגולים הלבנים), וזאת על ידי שינוי שלושת הפרמטרים המתאימים. ניתן לשנות פרמטרים רבים נוספים של הגרף, כגון החלפת העיגולים בריבועים או כוכביות, הפיכת העיגולים לחצי שקופים ועוד. אין צורך לזכור בעל פה פקודות אלו, אלא לחפש את הדרוש בתיעוד של Matplotlib.

אוסף נתונים זה מספיק פשוט בכדי נוירון הבודד יוכל להבדיל בין נקודות שחורות ללבנות, וזאת מפני שהנקודות ניתנות להפרדה על ידי פונקציה לינארית, כפי שנבין בהמשך. לעת עתה רק נשים לב שבבירור ניתן לצייר קו במישור המפריד בין שתי המחלקות, למשל:

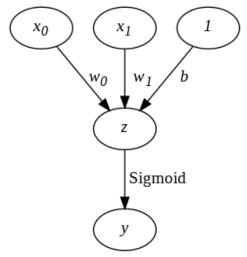
כעת כשאוסף הנתונים בידינו, נפנה להגדרת מודל הסיווג, המורכב מנוירון יחיד:

- (x_0, x_1) ,הנוירון יקבל כקלט את קואורדינטות הנקודות, 1
- $z = w_0 x_0 + w_1 x_1 + b$ על הקלט תופעל פונקציה ליניארית 2.
- (activation function), תוצאת חישוב זה תועבר לפונקציית אקטיבציה

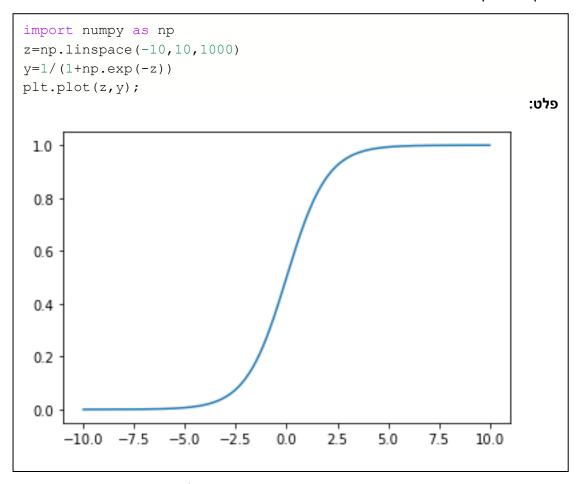
$$y = S(z) = \frac{1}{1 + e^{-z}}$$

4. פלט הנוירון, y, הוא **ההסתברות** שהנקודה הנתונה שייכת למחלקת הנקודות **השחורות**.

ובאיור,

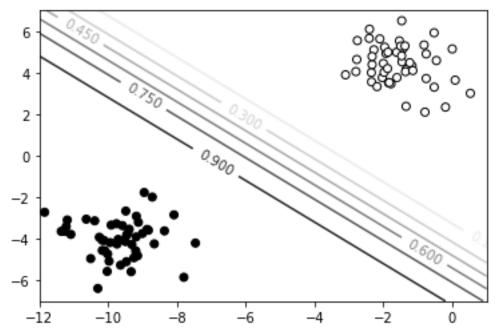
שימו לב שפונקציית האקטיבציה אותה בחרנו עבור נוירון זה, נקראת סיגמואיד שכן גרף הפונקציה שימו לב שפונקציית האות S, אשר מתחילה ב-0 ונגמרת ב-1. בהתאם, אפשר לפרש תוצאת אקטיבציה $y=S\left(z\right)$ זו כהסתברות ולכן היא שימושית למשימות סיווג בינאריות. בקטע הקוד הבא אנו מציירים את גרף הפונקציה לצורך המחשה.

מטרתנו כעת היא למצוא את ערכי הפרמטרים של המודל, הלא הם w_0,w_1,b , כך שהמודל יבצע עבודתו נאמנה: כאשר קלט הנוירון יהיה נקודה לבנה, נרצה שהמודל יחזיר כפלט הסתברות קרובה ל-0, ועבור נקודה שחורה – הסתברות קרובה ל-1. במקרה הנוכחי משימה זו קלה במיוחד, שכן פרמטרים אלו קובעים את מיקומו של הקו המפריד בין המחלקות, כמצוייר לעיל וככל שנקודת הקלט

מרוחקת מהקו, כך ההסתברות שהמודל יחזיר תהיה קרובה יותר ל-1 (עבור מתחת לקו) או ל-0 (עבור מתחת לקו) או ל-0 (עבור נקודות מעל הקו). לכן, אם נבחר קו העובר "באמצע", נקבל מודל מעולה.

למשל עבור בחירה מסויימת של פרמטרים, נקבל את המודל המסווג המופיע בציור הבא. שימו לב שעל כל קו כתובה ההסתברות שהמודל מייחס לנק' הנמצאת עליו להיות שחורה. כדרוש, הקווים הקרובים למחלקה הלבנה מצביעים על הסתברות נמוכה, ואלו הקרובים למחלקה השחורה – על הסתברות גבוהה.

בעתיד, כאשר הבעיות איתה נתמודד תהיה מורכבת יותר, ובהתאם גם המודל, לא תהיה לנו אפשרות לבחור את הפרמטרים המתאימים באופן ידני, ועל כן דרוש לנו אלגוריתם שיבצע זאת באופן אוטומטי, אותו נשלב בדוגמה זו בהמשך.

שאלות לתרגול

- 1. הסבירו למה קווי הגובה באיור האחרון הם קווים ישרים.
 - .2
- א. בהנתן בחירה מסויימת של פרמטרים עבור הנוירון, מצאו את משוואת הישר אשר כל נקודה מתחתיו מסווגת בהסתברות גבוהה מ-0.5 כנקודה שחורה.
 - ב. האם יש משוואה נוספת המתארת את אותו קו?
 - ג. האם יש הבדל בין המודלים המתקבלים משני סטים של פרמטרים אשר עבורם הקו המפריד זהה? אם כן, הסבירו מהו.
 - 3. החליפו את פונקציית האקטיבציה של הנוירון ל-ReLU:

$$ReLU(x) = \begin{cases} 0 & x < 0 \\ x & x \ge 0 \end{cases}$$

- א. ציירו גרף של פונקציית האקטיבציה.
- ב. נסו להשתמש באקטיבציה זו במקום הסיגמואיד לצורך סיווג הנקודות, והסבירו את הקשיים בהם אתם נתקלים.
 - ג. נסו לפתור את הקשיים על ידי שינוי קל של המודל.